

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez izdodbe vpošiljanje naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petdesetopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih alleah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 35.

Boj za Kranjsko.

Na Dunaju, 5. julija.

V današnji seji odseka za volilno reformo je prišel na razpravo načrt za Kranjsko.

Tu vladajo nasprotja v dveh ozi-rih. Slovenska napredna stranka se zavzema za to, da dobe mesta in trgi dva posebna mandata, Nemci pa se potegujejo za to, da se kočevski Nemcem dovolijo poseben mandat.

Zaradi tega kočevskega mandata skušajo Nemci na vse načine, in sicer že več tednov, da si zagotovijo zmago. Najprej se je baron Schwegel približal poslancu Plantanu in mu ponujal podporo nemških strank, če dovoli narodno-napredna stranka, da se za kočevske Nemce ustanovi poseben mandat. Plantan je vse Schweglove ponudbe odklonil; odklonil je te ponudbe, ker je imel pri tem pred očmi edino slovensko narodno korist, ne glede na to, kakše konsekvence bo to imelo za narodno-napredno stranko. Nemci so si na slovenskem delu Štajerske in na slovenskem delu Koroške ustanovili nemške postojanke in zdaj hočejo tako postojanko imeti še na Kranjskem. Naravno je, da narodno-napredna stranka ne more dovoliti, da bi se ustanovljali takistebrin nemškega mostu do Adrije in zato je Plantan odklonil Schweglove ponudbe.

Nemci so stopili tudi s klerikalci v zvezo in klerikalci so bili pripravljeni privoliti v to, da se ustanovi nemški mandat na Kranjskem, ako dajo Nemci štajerskim Slovencem še en mandat. Nemci so to zahtevo odklonili in hočejo s silo izvesti svoj namen.

Današnja razprava je otvoril nemški posl. Löcker in je predlagal, naj se spremeni vladni načrt v tem zmislu, da se ustanovi na Kranjskem poseben nemški mandat. To naj se zgodi na

ta način, da se sodni okraj kočevski, izvzemši tri slovenske občine, združi z nekaterimi sosednimi občinami in z gorenjsko občino Bela peč in ta okraj naj dobi svojega posebnega poslanca. Ta umetno zverženi okraj bi imel 22.400 prebivalcev.

Posl. Plantan je konstatiral, da je vladni načrt za Kranjsko pravi posmeh za meščanstvo. Po Gautschevi volji naj pridejo v novi parlament iz Kranjske zgolj klerikalni agrarci, izvzemši v najboljšem slučaju edini mestni mandat ljubljanski. Meščanstvo pa je skoro edini nositelj kulture in napredka na Kranjskem in zato se mu hoče usta zamašiti. Oziroma, ki jih je vlada imela drugod na kulturo in na davčno silo, je na Kranjskem popolnoma zatajila. Govornik je zahteval, da naj se kakor v drugih deželah tudi na Kranjskem ločijo mesta in kmetske občine. Protestirati mora proti temu, da je vlada s svojim načrtom srednjemu stanu na Kranjskem užgala pečat manjvrednosti. Govornik je predlagal, da se mesta in trgi izločijo iz kmetskih občin in iz njih sestavi dva nova volilna okraja, ki bi imela 66.416 prebivalcev. Govornik se je z vsoto odločnosti izrekel proti ustanovitvi kočevskega mandata. Za ta mandat bi bilo na nečuten način razdružiti več okrajev. Videlo se je, kako se je postopalo s koroškimi in s štajerskimi Slovenci. Tam se kakor na Koroškem kompaktno živčim Slovencem ni dalo nobenega mandata, na Kranjskem pa naj dobe raztreseno živčim Nemci poseben mandat, dasi ga od časov ustave niso nikdar imeli. Govornik je izjavil, da se to ne sme na noben način zgoditi.

Z veliko hinavščino je govoril dr. Lemisch. Rekel je, kakor so Nemci na Koroškem dali Slovencem en mandat, naj se da tudi Nemcem na Kranjskem. Ti so imeli doslej dva veleposestniška mandata in zahtevajo, da se ta štejeta k nemškemu posestnemu stanju. Včasih so imeli Nemci na Kranjskem tudi ljudske mandate in v

deželnem zboru nimajo samo 10 veleposestniških mandatov, nego tudi kočevski mestni mandat. Govornik se je skliceval na to, da je Kranjska pripadala nemški zvezi, da je bil leta 1848. v Frankfurt poslan iz Kranjske nemški poslanec in zahteval kočevski mandat, ker hočejo Nemci hoditi po nemških potih v Trst. Dalje je Lemisch besedičil, da je na Kranjskem vedno vladala nemška kultura, da so bile včasih šole na Kranjskem nemške in da Ljubljana še danes ni popolnoma izgubila nemškega značaja. Nemci so napravili različne projekte, končno se odločiti za to, kar je predlagal dr. Löcker. Po tem predlogu ustanovljeni volilni okraj bi štel 18.000 Nemcev in 4000 Slovencev. Posebno drzno je govoril Lemisch o davkih, ki jih Nemci plačujejo na Kranjskem. Tu je naravnost nesramno lagal. Vse, kar je navedel, je zlagano in je falsificirano.

Za kočevski mandat se je potegnil tudi Wastian, ki je nametal vse polno praznih fraz o kulturnem in gospodarskem pomenu kranjskih Nemcev. Nemstvo mora imeti do Adrije svoje parlamentarne zastopnike. Wastian se je tudi izrekel zoper vsako kompenzacijo za kočevski mandat.

Razprava se je potem pretrgala in se bo nadaljevala jutri, 6. t. m.

Izd glasovanja še ni gotov. Vse dela proti Slovencem s toliko večjim pogumom, ker se je „lepi klub“ tako sramotno pustil glede Štajerske in Koroške potisniti v kot.

Volilna reforma.

Dunaj, 5. julija. Pogajanja v zadevi kranjskega nemškega mandata med Nemci in Slovenci se danes še nadaljujejo. Popoldne so imeli vsi nemški člani odseka za volilno reformo skupno sejo, na kateri so sklepali o nadaljnji svoji taktiki glede kočevskega mandata. Na to so se Nemci posvetovali z Italijani. Italijanski poslanci so jim

predložili svoje zahteve glede Tirolske, Istre in Trsta ter prosili Nemce, naj jih podpirajo, obljubijo jim, da bodo v tem slučaju glasovali za vse nemške predloge, tihoče se volilne reforme. Nemci so uzeli na znanje italijanske zahteve in se bodo o njih v svojih klubih posvetovali. Danes popoldne so konferirali nemški ministri dr. Derschatta, Marchet in Prade z nemškimi člani volilnega odseka, jutri opoldne jih je pa povabil k sebi minister Prade na posebno konferenco.

Dunaj, 5. julija. Razprava o Kranjski se je po govoru poslance Wastiana prekinila. Na to se je razpredla daljša debata o dnevnem redu prihodnje seje. Posl. Abrahamowicz je odsek obvestil, da se je med Poljaki in Malorusi glede razdelitve volilnih okrajev in mandatov v Galiciji doseglo popolno sporazumljenje. Prihodnja seja bo jutri s tem-le dnevnim redom: 1. Nadaljevanje debate o Galiciji; 2. nadaljevanje razprave o Kranjski.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 5. julija. V plenarni seji avstrijske delegacije je minister Goluhowski odgovoril na interpelacijo glede trgovinske pogodbe s Portugalsko in o konfliktu s Srbijo. Glede Srbije je minister naglašal, da je srbski odgovor na avstrijske prozocije tako nepovoljen, da je carinska vojna med Srbijo in Avstro-Ogrsko skoro neizogibna. Na to se je pričela razprava o izrednih potrebščinah armade. Daljša debata se je razvila o nameravani uvedbi artiljerije pri domobranstvu. V tej zadevi so govorili Kozlowski, Schlegel, Stürgh, Lecher, Kink in Loser. Posl. Schlegel je odločno protestiral proti temu, da bi se ogrski honved oborožil z artiljerijo s sredstvi, ki jih je dovolila avstrijska delegacija.

Izredne potrebščine za armado so se na to sprejele.

Razprava o okupacijskem kreditu je otvoril poročevalec dr. Susteršič.

Posl. Biankini je v daljšem govoru ostro kritikoval bosansko upravo in zahteval odpravo preventivne cenzure in uvedbo modernega društvenega in zborovalnega zakona. Na to je razpravljal o bosanskem uradništvu in očital uradnikom korupcijo in podkupljivost. Ljuto je zlasti napadal vlado radi tega, da nastavlja v Bosni in Hercegovini uradnike, ki niso večši srbsko-hrvatskega jezika. Do takih uradnikov narod ne more imeti zaupanja. Govornik je na to razpravljal o poročilu drž. fin. ministrstva ter dokazoval, da krasni orisi razmer v Bosni ne odgovarjajo dejanskemu položaju; glede sistema pavšaliranja desetine je očital ministru, da ni izpolnil obljube glede rešitve agrarnega vprašanja. Domače šolstvo je v Bosni popolnoma zanemarjeno, za nemške koloniste pa, ki jih je vlada obdarovala z najrodovitnejšimi zemljišči, je pa v šolskem oziru čim najbolj skrbljeno. Govornik je končno zahteval, naj se da Bosni in Hercegovini ustava. Ko so govorili še poslanci Sylvester, Steiner in Klofač, se je seja zaključila.

Proračunski odsek.

Dunaj, 5. julija. Odsek je nadaljeval razpravo o pristaniških zgradbah v Trstu. Posl. Mazzorana je izjavil, da ni resnična Körberjeva trditev, da bi bili tržaški poslanci pri vladi urgirali pospešitev pristaniških zgradb. Poslanec Mastalka je ljuto napadal Körberja in obžaloval, da se ni nadejati, da bi se v danih razmerah moglo z nado na uspeh obtožiti Körberjevo ministrstvo. Posl. Fuchs je polemizoval proti izvajanju bivšega finančnega ministra Böhm-Bawerka. Končno je predlagal to-le resolucijo: Vlada se po-

LISTEK.

Šola.

Zofka Kveder-Jelovšek.
(Konec.)

Pred šestimi leti je Magda prvič zapazila, kaj se godi s hčerjo. V sosedstvu, tri ure od tod proti dolini je tudi učiteljska družina. Imeli so sina Sašo. Lep, črnkast mladenič je bil, ki je prihajal po leti vsaj po enkrat na teden k njim na obisk. Peti je znal vesele, nagajive pesmice. Dora je igrala kitaro. Kadarkoli je prišel, je bila Dora živahna in vesela. Bila je brez prijateljice, pa je bilo pojmljivo, da je pozdravljala Sašo z dvojno radostjo, kadar se je pojavil v njeni osamelosti.

„Otroci“, — je mislila Magda, kadar ju je opazovala, kako se naganjata po vrtu, kako sedita v malih linah cerkvenega stolpa in gledata po hribih.

Takrat je bilo Dori sedemnajst let, ko je Saša po leti po nekoliko mesecih zopet prišel k njim.

„Poslušajte, maturo sem napravil in na univerzo pojdem!“ je klical že v veži, da je celo poslopje odmevalo

od njegovega mladega, krepkega glasu. — „Visokošolec bom,“ je ponavljal, ko so mu hitele Dora z materjo po stopnicah naproti.

Tedaj je Dora obstala, objela mater in se razjokala. „Oh, moj bog, vedno sem se bala, da bo moral postati duhovnik,“ je rekla vsa v radostnih, srečnih solzah.

„Nič ne bo od tega!“ se je smejal Saša. „Moj stari mi je vedno prigovarjal, da se godi župnikom najlepše na svetu, še advokatom ne tako. In mati naša so mi vedno govorili: preskrbljen boš, Saša, duševno in telesno. Ali gospa učiteljica, recite mi po pravici, kaj sem jaz res ustvarjen za duhovnika? Če ima človek z devetnajstimi leti take brke, kakor jaz?“

Potem je hitel po stopnicah gori v sobo, vrgel se na zofo in jadikoval: „Za božjo voljo, dajte mi kaj za jesti, umrl bom od lakote!“

Tekli sta v shrambo.

Dva dni je ostal takrat pri njih, mnogo pripovedal, slikal krasne načrte. Dori so se oči svetile, kakor dve solčne luči, njen glas je bil sladak, neki polni opojni zvok je drhtel v njem.

Začudeno je gledala Magda svoje dete. Kar čez noč je razsvetlelo dekle v svežo lepoto. Zdelo se je materi, da diši zrak po mladosti in sreči, kjerkoli je hodila Dora.

Ko je Saša odšel, je prišla Dora k materi, ki je stala na vrtu in gledala v dolino. Naslonila je obraz na njeno ramo in rekla je začudeno:

„Mama, Saša me ni poljubil, ko je odhajal. Kaj ni to čudno, da me ni poljubil?“

„Zakaj bi te poljubljal, neumnica?“ vpraša mati presenečena.

„On gre vendar zdaj na visoke šole. Ne bo duhovnik, saj si slišala. Ko bo končal študije, se bova vzela.“

„Kaj ti je rekel to?“

„Ni rekel, ali jaz vem. Kako naj bo drugače, prosim te. Ko bo izštudiriral, se bo oženil.“

„Ali on lahko vzame drugo. Ne mora ravno tebe.“

„On, Saša? Nobene druge!“ pravi Dora v smehu.

Mati se prestraši.

„Dekleta ne mislijo na možitev, dokler so tako mlada kakor ti.“

Moj Bog, še nesrečna zna biti zaradi tega, ji je šinilo v glavi. Nekaj si je zamislila, in če ne bo tako, kakor želi, se ji zna pokvariti celo

življenje. Zbolelo je mater v srcu od straha.

„Ne misli na take stvari, Dora!“ je rekla mati nežno in je poljubila hčer na oči. „Pozabi to!“ je pristavila.

„Oh, mama, nikar tako ne govori. Nikoli ga ne bom pozabila. Zakaj tudi? Ljubim ga, da, ljubim ga iz celega srca in ko bo končal visoke šole, se bova vzela,“ je odgovorila Dora in bežala pod streho, da bi videla od tam Sašo, kako se spušča v dolino.

Takrat je bilo prvič in zadnjič, da ste govorili o tem.

In takrat je začela Dora čakati. Vedno je čakala na Sašo, da pride in ji pove, kar ji mora povedati. Vsak božič, vsako veliko noč in v velikih počitnicah je prihajal vsak teden enkrat, kakor nekaj, ko je bil še dečko. Prinašal je knjige in brošure in poučeval Doro v vsem, kar je vedel sam. Le enega, kar je ona čakala najbolj, ni rekel nikdar. Dora je postala tako čudna. Kakor da bi prižgal kdo svetilko, tako je bilo, kadar je prihajal, — in kakor da ugasne sveča, ko je odhajal. Kakor roža iz Jerihe. Čisto suha je, ali če jo postaviš v vodo, razcvete se ti v dveh urah.

Karkoli je delala, vse je delala

njemu za voljo. Če se je učila, učila se je, da bo njemu v veselje pametna in duhovita; če si je kaj šivala, trudila se je, da bi bila kar najlepša in mamljivejša — zanj! Včasih je bila nestrpna, ko si je zjutraj česala lase in jih je brezobzirno trgala — ali takoj se je spomnila: moram imeti lepe lase, lepe, bujne, valovite lase, da mu bo prijetno, kadar me bo gladi po njih.

In čakala je. O božiču ni rekel nič — ali rekel bo o veliki noči, ko bo prišel. Takrat bo pomlad in najlepši čas za ljubezen! Ali on je prišel in odšel in ni rekel nič. Po leti ji bo povedal, kar ji mora povedati, — takrat je ves vrt poln rož in vsi zgodovi šume in dišijo, po dolinah zori žito in kosci pojo po logih. „Ljubim te,“ bo rekel „ljubim te, Dora“ in poljubil jo bo. Ali ko je prišla jesen, je odšel in ni je poljubil v letu.

„Oh, moj Bog, Sašo, teško čakam na tvojo ljubezen!“ bi bila rada zaklicala. „Pripoveduj mi, pripoveduj mi mnogo o ljubezni in sreči!“

Ni mu rekla ničesar, razume se, ali lepo bi bilo, če bi mu mogla reči. „Sašo, jaz te ljubim! Tvoje oči ljubim, tvoja usta, tvoje lase, tvoj glas ljubim! Tvoje srce ljubim, tvojo dušo ljubim!“

ne kontrahira nobenih resortnih dolgov in naj parlamentu predloži izkaz vseh dosedanjih resortnih dolgov. To resolucijo sta v daljših izvajanjih zagovarjala posl. Kramar in Starzynski. Razprava o tržaskih pristanških zgradbah bo končana v jutrišnji seji.

Reforma zakonskega prava.

Dunaj, 5. julija. Danes je bila napovedana seja justičnega odseka, na kateri bi moral poročati posl. dr. Tschan o načrtu postave glede spremembe nekaterih točk sedaj veljavnega zakonskega prava. Odsek pa ni bil sklepčen, ker so od seje izostali vsi člani klerikalnih strank. Sprva se je mislilo na odpravo, oziroma spremembo §§ 63., 111., 64., 123. in 136. drž. zakonika, sedaj se pa namerava nasvetovati samo, da se odpravi § 111. in se spremene §§ 112., 115. in 116. Ker so seje tega odseka skoro vedno nesklepčne, je zelo dvomljivo, da bi to zakonsko retormo rešil sedanji parlament.

Preokret na Madjarskem.

Budimpešta, 5. julija. V današnji seji finančnega odseka je grof Teleki razpravljal o zahtevah narodnosti v zadevi uradnega jezika pri sodiščih. Justični minister Polonyi je priznal, da so zahteve narodnosti v tem oziruheloma upravičene, ter izjavil, da se bodo v krajih, kjer bivajo narodnosti, nastavljal isodniki, ki bodo večji dotičnega jezika.

Carinski konflikt s Srbijo.

Belgrad, 5. julija. Ministrski predsednik Nikola Pašić je danes povabil k sebi urednike vseh beogradskih listov ter jim razložil stališče, ki ga zavzema vlada napram konfliktu z Avstro-Ogrsko. Pašić je naglašal, da je srbska vlada šla napram Avstriji do skrajne meje popustljivosti, da nezdružljivo pa smatra z dostojanstvom neodvisne države — prevzeti na se obvezo, da bi Srbija ne smela ničesar naročiti v inozemstvu; dokler traja provizorij. Obenem je obvestil urednike, da so srbski carinski uradi že dobili ukaz, da z današnjim dnem uporabljajo za avstrijsko blago splošni carinski tarif.

Belgrad, 5. julija. V srbskem kabinetu je prišlo med ministri v zadevi konflikta z Avstrijo do razpora. Vsled tega so podali demisijo ministri Jovanović, Putnik in Vesnić.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 5. julija. Bivši minister Jermolov je dobil nalogo, da sestavi novo ministrstvo.

Petrograd 5. julija. V Kronštatu so aretirali na ukaz ministra vojne mornarice 80 mornarjev, ki so obdolženi revolucionarne agitacije.

Zakaj se ni smelo reči to? Zakaj se ni moglo reči?!

In leta so odhajala.

Mati je videla, da hči trpi, ali ni jo smela potolažiti. Ne more se dotikati človek svežih ran, še bolj bole. Delala se je, kakor da ničesar ne ve, kakor da je že davno pozabila, kar ji je rekla Dora takrat pred leti, ko ji je bilo sedemnajst let. Včasih, kadar je prišel Saša, se ji je zdelo, da mora stopiti k njemu in mu reči: „Dragi Saša, bodi usmiljen, dragi, edini Saša, usmili se! Glej, koliko trpi, bodi usmiljen!“

Kolikrat bi bila rada pala na kolena pred njega: „Dragi Saša, bodi dober, ljubi jo! Kaj ne vidiš, kako ljubi ona tebe?“

Oh, ali vse je bilo zastoj, ker se ono, za kar ga je hotela prositi, ne more izprositi z nobenimi prošnjami, ne more se izprositi niti na kolenih! Samo od sebe mora priti, samo od sebe se mora dati, ne iz usmiljenja, ne ali v sreči, da se sme dati.

Saša ni videl ničesar. Leta so prehajala in Saša ni ničesar videl. Pred poldrugim letom je bil promoviran za doktorja, ves srečen je prišel k njim, da jim pove, kako je zdaj

Petrograd 5. junija. Ministrski svet je sklenil pod predsedstvom carja samega, da se letos opuste vojaške vaje.

Petrograd 5. julija. V Umanu so se uprli kmetje. Prišlo je do ljutega spopada s policijo in kozaki. Dve osebi sta bili ubiti, več pa ranjenih.

Petrograd 5. julija. Glasilo konstitut. demokratske stranke „Rječ“ zatrjuje, da kadeti ne bodo vstopili v kabinet Jermolova.

Petrograd 5. julija. Generalni guverner je odstavil mestnega načelnika v Bjalostoku Malinovskega, ker je hotel v seji mestne dume ovreči poročilo generala Baderja o programu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. julija.

— **Boj za Kranjsko.** Z Dunaja se nam poroča: Nemški nacioanalci napenjajo vse sile, da bi dosegli nemški mandat za Kranjsko. Tista vlada, ki sicer vedno slepomiši s tem, da akceptira samo potom kompromisa dogovorjene premembe vladnega načrta daje Nemcem potuho ter jih skrivaj zagotavlja svoje podpore. To more pač le storiti, če si je svesta, da „lepi klub“ ne bo izvajal konsekvenc, tudi če si Nemci s silo in ne potom kompromisa prilaste na Kranjskem nemški mandat. Italijane so nacioanalci že pridobili na svojo stran; če potegnejo z njimi tudi druge stranke, kakor se je zgodilo na Štajerskem in na Koroškem, potem se jim zna posrečiti tudi atentat na Kranjsko.

— **Deželni odbor kranjski** še vedno ni nakazal deželnih podpor obrtno-nadaljevalnim šolam. Ker se šolam tudi državnih prispevek kasneje izplačuje, se nahajajo šolski odbori v prav mučnem položaju. Šolsko leto je že davno zaključeno, a učiteljem se ne more izplačati trdo zasluženih nagrad, ker ni denarja. Tudi radi pokritja drugih stroškov je treba čakati. Prizadeti pa vedno nadlegujejo šolski odbor z vprašanji, kdaj bo denar nakazan, da sprejmejo svoja plačila. Ker je deželnemu odboru pač vseeno, izplača preje ali pozneje šolam določene podpore, je neumevno, zakaj se zadržuje izplačilo podpor. Upamo, da se deželni odbor vendar zgane ter končno izplača zadevne podpore, da morejo obrtno-nadaljevalne šole izpolniti svoje obveznosti napram drugim.

— **Volitev župana v Idriji** se vrši v nedeljo 8. t. m. ob 11. uri dopoldne v mestni dvorani. Občinski odbor šteje 24 izvoljenih odbornikov in 6 virilnih opravičencev. Med izvoljenimi je 18 narodnonaprednih in 6 socijalnodemokratskih odbornikov, virilisti pa so: c. kr. rud. ravnateljstvo, c. kr. gozdno oskrbnišstvo, okr. hranilnica (napredni glas), občno kon-

sumno društvo, (soc. dem.), krščansko gospodarsko društvo in trgovce Fran Goli (klerikalec). V novem občinskem odboru bode torej 19 naprednjakov, 7 socijalnih demokratov, 2 klerikalca in 2 c. kr. uradnika. Eden klerikalni virilist se doslej še ni prijavil.

— **Minister dr. Foit v Trstu.** Z Dunaja se poroča, da pride trgovinski minister dr. Foit prihodnje dni v Trst proučavati zgradbe v tržaski luki.

— **Iz finančne službe.** Konceptni praktikant Rihard Krause v Trstu je imenovan za fin. koncipista v X. čin. razredu.

— **Notarski izpit** je napravil g. Matija Marinček, notarski kandidat v Mariboru.

— **Uradniško društvo „Naša zveza“** je imelo snoči v Narodnem domu izreden občni zbor, na katerega dnevnem redu je bila resolucija zaradi neosnovanega premeščenja pristava južne železnice g. Kejžarja, predsednika društva, iz Ljubljane v Maribor. Dež. vlado je zastopal gospod Leske. Poročevalec je bil g. kontrolor Anton Trstenjak, ki je v živih besedah risal razne krivice, ki se gode slovenskemu, oziroma slovenskemu uradniku. Izvajal je sledeče misli: Stara doba, v kateri se je mislilo, da se sme z uradnikom delati kot z brezčutno stvarjo, še ni minila. Naša dolžnost je, da se potegnemo za svojo eksistenco in za svoj ugled. Večen boj vlada med nemškimi in slovenskimi, oziroma slovenskimi uradniki. Nemški uradnik ima vedno boljše eksistenco od slovenskega. Da se je ta razlika napravila, je zlasti za nas Slovence usodepolno. Državni zakoni sicer ščitijo vsakega uradnika, a so temporifikacije, ki razjedajo uradniško eksistenco. Zakone imamo, da se vsak zatoženec lahko zagovarja, uradnik pa ne sme ziniti besedice, če se mu godi krivica. Mi se borimo za samostojnost uradnikov. Pri nas ima vsak uradnik toliko ponosa, da se pokorava avtoriteti, a gospodarji naši morajo imeti čiste roke, kot jih moramo imeti mi. Ako mi upoštevamo disciplino, se nas mora respektirati. Ker nismo Slovenci Nemci, se je ost preganjanja obrnila proti nam. Na podlagi te kvalifikacije so odstranili iz Ljubljane uradnika samo zato, ker je Slovenec in nihče se ne sme ganiti zoper to. Kako drakonično se postopa z nami, je razvidno n. pr. iz tega, da sta bila pred desetletji tedanja profesorja Šuman in Pajk premeščena na Dunaj iz službenih razmer, dasi se nista docela nič vtičkala v politično življenje. Seveda, bila sta Slovenca! In koliko je danes naših rojakov v tujini, a bi radi delovali med svojim narodom. K nam vsiljujejo tujce, a naši ljudje morajo v tujino! Zoper to najodločnejše protestiramo. Naš cilj je, da so naši slovenski uradniki med nami. Priznamo, da ima vsak uradnik pravico eksistence, a zahtevamo, da ostane slovenski uradnik v svoji slovenski domovini, katero ljubi vsled vcepljenja ljubezni po materi. Preidóč na specijalen slučaj Kejžarjev, izjavi govornik, da mora „Naša zveza“, ki ima namen ščititi socijalne, gospodarske in politične koristi svojih članov, skrbeti, da prepreči krivice, da se ne bodo sistematično godile slovenskim uradnikom. Govornik nato zavrača očitjanje „Našega lista“, ki se vtička v vse, kar ga ne briga in česar

ni ni razume, in ki je trdil, da „Naša zveza“ nastopa pristransko, ker se ni potegnila za nekega uradnika dež. odbora, kateri je prišel lani v disciplinarno preiskavo. Lani društvo še obstajalo ni in se torej ni moglo potegniti zanj. Trditev, da se klanjajo dr. Tavčarju in drugim, pa nima z današnjim zborovanjem nobena zveze. Sicer je pa pisanje „Našega lista“ precej brezpomembno. Govornik nato obširno pripoveduje, kako so g. Kejžarja na železnici začeli šikanirati od časa, ko je postal načelnik ljubljanske skupine avstrijske železniške zveze, zlasti pa, ko je postal obč. svetnik ljubljanski. Kadar je bila kaka seja občinskega sveta, vedno je moral iti kam iz Ljubljane, in celo danes je dobil ukaz, da mora od 5. ure popoldne do jutri zjutraj vršiti službo, samo zato, da ne pride sem. Zanimive reči so se slišale zlasti glede dopusta Kejžarjevega. Naposled pa je premeščen v Maribor „iz službenih razmer“. Zoper to moramo odločno povzdigniti svoj glas. Razmere na južnem kolodvoru baje niso čisto vzorne. Govornik je nato prečital nastopno resolucijo: Društvo „Naša zveza“ odločno protestira proti premeščitvi svojega predsednika, 1. ker se je ta premešitev izvršila sicer pod pretvezo iz službenih razmer, ki pa niso mogle biti merodajne glede službenih razmer na južnem kolodvoru ljubljanskem za rečeno premešitev, 2. ker se vidi, da je premeščenje žrtve neosnovanega postopanja faktorjev, kateri so, ne da bi imeli iz službenih razmer le najmanjši povod, dosegli premeščenje s sredstvi, proti katerim se premeščeni uradnik ne more braniti, ker pravega povoda premeščenja nikdar ne izve. 3. Avstrijsko društvo železniških uradnikov na Dunaju in personalna komisija južne železnice se pozivata, naj zasledujeta razloge imenovanemu premeščenju in da odločno nastopita proti činiteljem, ki so svoj osebni vpliv tako daleč porabili, da so iz Ljubljane odstranili uradnika, ki ni nič drugega zakrivil nego to, da se je zavzemal za uradniške interese vobče in osebno za interese ljubljanske skupine, kateri je bil načelnik. 4. „Naša zveza“ izreka svojemu predsedniku najtoplejše simpatije in zahvalo za dosedanje sodelovanje pri uradniški organizaciji. Ko so še govorili gg. To mazin, Trstenjak, dr. Windischer in Roštan, je bila resolucija soglasno sprejeta. Ker se ni nihče več oglašil oglašil k besedi, je bilo zborovanje zaključeno.

— **„Merkurjeva“ veselica dne 8. julija t. l. v „Narodnem domu“** v prid zaklada za „Trgovski dom“ ima sledeči spored: 1. Petje: Gerbič: „Slovanski brod“; Aljaž: „Občutki“; Nedvč: „Domovina“, poje pevski zbor društva „Merkur“. 2. Godba: Svira slavna c. in kr. vojaška godba pešpolka št. 27. kralj Belgejev. 3. Ples v areni „Narodnega doma“; sodeluje „kvartet šramljev“. 4. Paviljoni za vino, pivo, šampanjec, razglednice, slaščice, cvetlice, kavarno in jestivine. 5. Srečolov s prekrasnimi dobinki, ki bodo razstavljeni v posebnem paviljonu. Veselica se bo vršila ob vsakem vremenu; v slučaju neugodnega vremena v „Sokolovi dvorani“. Ples ostane v areni, ter bo dohod iz dvorane v areno primerno zavarovan proti dežju. Pri veselici sodelujejo narodne dame. Vstopnina 60 vin. za osebo, otroci prosti. Točila se bodo izborna vina in pivo, dobili bo mrzle jestivine, vse ob zmernih cenah. Za dobro gorko kuhinjo bo skr-

bel restavrate „Narodnega doma“. Naj omenimo posebej srečolov, za katerega je društvo dobilo obilo krasnih dobitek, od katerih jih je nekaj razstavljenh danes in jutri v izložbi tvrde Grigar in Mejač. Računajoč si simpatijami, ki jih društvo vživa, nadajamo se prav obile udeležbe.

— **Umetniško proizvajanje na klavirju**, edinem gublenem instrumentu te vrste na vsen svetu, bode jutri zvečer ob 8. uri devetih in ne ob devetih, kakor je bilo večeraj napačno tiskano, v veliki dvorani „Mestnega doma“. To proizvajanje bo pravi umetniški užitek, zlasti ker sta igralca Ludvik in Rudolf Bajda izborna izurjena. Opazujemo občinstvo, da se udeleži tega znamenitega koncerta tudi zato, ker so izumitelj tega godbenega instrumenta kakor tudi njegova sinova igralca naši rojaki.

— **Ljubljanska skupina železniških uradnikov** priredi v soboto 7. t. m. na restavracijskem vrtu južnega kolodvora vojaški koncert. Keje čisti dobiček namenjen zdravilišču avstr. društva železniških uradnikov, se slavno občinstvo vljudno vabi na udeležbo. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 60 v.

— **Pogrebno društvo Marijine bratovščine** bo imelo prihodnje nedelje ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“ svoj izredni občni zbor zaradi nekaterih času primernih potrebnih prememb društvenih pravil. Ker je zadeva važna, so k zborovanju vabljeni udje obojnega spola. Zeleti bi bilo polnoštevilne udeležbe.

— **Pekovski pomočniki v Ljubljani** so zadrugi pekovskih mojstrov predložili resolucijo z naslednjimi točkami: 1.) Praznovanje prvega majnika naj se uvede običajno, t. j. tuj kruh naj se ta dan ne jemlje v peko, sicer naj se delo vrši kakor v nedeljah in praznikih. 2.) Hrana pri gospodarjih, razen kruha, naj se odpravi, ves zaslužek naj se delavcem izplačuje v denarju. 3.) Kruh naj bo prost za vsakega delavca, kolikor ga rabi za vživanje, če ga pa hoče prejemati gotovo množino, ga sme zahtevati po eno kilo na dan. 4.) Stanovanja naj dajo delavcem nadalje gospodarji, gospodar pa, ki ne daje delavcem stanovanja, naj ga jim plačuje. 5.) Uvede naj se „plačilna pogodba“. 6.) Tedenska plača naj se izplačuje v sobotah, ki naj se uredi po naslednjih plačilnih razredih: a) Predpečnik 30 — 28 — 26 kron, b) mešalec za belo testo 28 — 26 — 24 kron, c) mešalec za črno testo 26 — 24 — 22 kron, d) nadomestnik 26 — 24 — 20 kron, e) vice 22 — 21 — 19 kron.

— **14 kopic sena je pogorelo** na senožeči župnega upravitelja Jožefa Ivanca v Rakitini. Ivanc naj bi bil te kopice zavaroval, ko je zadnjič, 24. junija, v cerkvi tako priporočal vzajemno zavarovalnico. Ako bi bil agent te zavarovalnice najprej zavaroval Ivančeve kopice, bili bi ljudje gotovo imeli veliko zaupanje vanj.

— **Narodna veselica** se je vršila v nedeljo dne 1. julija t. l. v Zatični (Ivančna gorica) v prid družbi sv. Cirila in Metoda. Bila je z ozirom na mali okraj zelo dobro obiskana. Počastili so to veselico zavdni Slovenci iz Zatične pri št. Vidu in večinoma vsi gospodje uradniki iz Višnje gore z deželnosodnim svetnikom Jenčičem. Da se je ta veselica tako imenito obnesla, gre v prvi vrsti čast gospici Tinci Končinovi iz

je že preveč proti vsemu, kar prinaša življenje hudega.

„Lahko noč, Dora!“

„Lahko noč, mama! Lahko noč, Maša!“

Komaj so se zaprle vrata za njima in Dori so se usule solze. Glasno so kapale na kujigo.

Vstane in sede na pod pred peč. Rdeče je žarela žrjavica skozi špranje okrog vratic in obsijala Doro s krvavim žarom. Zagrebala je obraz v dlani in je jokala.

„Zastonj, Saša, zastonj sem čakala! Nisi videl rože, ki je cvetela samo za te. Oh, jaz nesrečnica! In tudi sanje moje si mi vzel, Saša! Niti misliti ne smem več na te, tudi to pravico si mi vzel, Saša! Kako naj živim?“

Do polnoči je tako jokala na podu. Luč v svetilki je polagoma pojemala in skozi okna je stopila hladna, svetla, srebrna zimska noč. Burja je tulila, veličastno so stali naokrog beli, ledeni hribi.

In ko je odbila polnoč, ugasnila je zadnja luč v dolini.

Dora je vstala in odšla gori v spalnico, kajti oče se je imel vrniti zdaj vsak hip domu iz krčme.

In potem, ko ji pove, da jo ljubi, položi mu glavo na prsi in zajokala bo: „Dragi Saša, zakaj si bil tako neusmiljen?! Tako težko sem čakala na tvojo ljubezen vsa ta dolga leta! Kako dolgo sem čakala, da mi poveš, da me ljubiš! Reci, Saša, reci neštetočkrat: ljubim te, Dora! Reci neštetočkrat, da me ljubiš, ker moje srce je lačno, moja duša je žejna teh besed. Reci: ljubim te, Dora! Reci stočkrat, tisočkrat!“

Take misli so ji rojile po glavi, ko je on sedel pred njo, smejal se in pripovedoval ji kaj.

In zopet je odšel in ni rekel ničesar.

Zdaj o božiču ga ni bilo. Da je zadržan, je pisal na dopisnici. Dora je hodila po šoli in če je bila le trenotek sama, je jokala. Težko, neizrečeno težko so se zadržavale solze!

Pred tednom je pisal Dori, da se je zaročil.

„Tebi, Dora, svoji mladosti, pišem prvi o svoji sreči.“ — je pisal lepo in neusmiljeno. Pokazala je pismo tudi materi. Ta se je zdržnila, kakor da bi hotela priviti svojo hčer na svoje srce ali Dorin pogled jo je zaklinjal: „Molči, mati! Nikar se ne dotikaj ubogega, bolečega srca!“ In

mati je molčala. Samo je zdaj prej odhajala v svojo spalnico in zvala gospodično Mašo s seboj, da bi bila Dora sama, da se lahko poda svojim mislim in da se razjoče. Zakaj Dora ni mogla jokati pred nikomur, tudi pred svojo materjo ne.

Ura je odbila devet.

Dora je že tretjič prečitala eno in isto stran. Mati je opazila. „Kako so njene oči polne solz.“ pomisli in pogleda v stran. Tudi njej je bilo na jok in prelila je mnogo solz skrivaj v svoji postelji. Ni hotela, da padejo tudi njene solze na hčerino dušo.

„Ali ne pojdemo spat, gospodična Maša?“ je vprašala učiteljico. Zdaj je bila še mnogo obzirnejša in ljubeznivejša s tem bledim bitjem. — Taka bo kdaj moja hči, je pomislila in zakričala bi bila od žalosti.

„Pojdem, da.“ je rekla gospodična Maša in zložila zvezke. „Ti boš še brala, Dora, ne?“

Dora ni njej nikdar ničesar omenila od svojih skrbi, ali Maša je vedela vse. Če se tako dolgo živi pod eno streho, vidi človek človeka v srce tudi brez besed. „Še dolgo bo jokala, mlada je še.“ si je mislila Maša ali ni se kar nič razburjala, — otrpnila

rojenje vasi, vključno tem, da je bila prestora vstopnina, nabralo se je 104 grone prostovoljnih darov, od katerih je ostalo po odbitku stroškov 40 K za družbo sv. Cirila in Metoda, 22 K pa za Vilharjev spomenik. Gospica Franca Končinova je s sebi prirojeno metostjo in veselostjo v vsakem prizoru na to delovala, da je bila veselica v obče res zanimiva in vesela, ter da se je bode vedno z veseljem spominjal vsak udeleženeec. Tudi gosposki inženirju g. Avgustu Karlingerju se zareka za lepo dekoracijo njegovih prostorov in za dobro pijačo ter kuhinjo iskrena zahvala. Naj bi bile te vrstice v spodbudo vsem zavednim gospicam Slovenkam!

— **Dva otroka rešil smrti.** Mišar Kastelj v Novem mestu je rešil dva otroka črevljarja Lenarta zadušenja. Miti ju je pustila sama doma v zaklenjeni sobi, kjer je večji triletni zažgal čunje, da je bila vsa soba polna dima, ko je prihitel Kastelj, razbil okno in potegnil skozi njega otroka na prosto.

— **Za čast in poštenje blejskega učiteljstva.** Na Bledu se je primeril slučaj, o katerem bomo še govorili, kadar bo stvar dognana tudi pri deželni šolskem svetu. Za danes se omejujemo na doslovno prijavo uradnega zapisnika seje obč. sveta blejskega, v kateri se je govorilo o tej stvari. Ta zapisnik se glasi: „V seji obč. sveta dne 25. februarja 1906 je g. župan tudi vprašal gg. obč. svetovalce, če jim je kaj znano, da so učitelja gg. A. Novak, Avg. Jensko in gđc. učiteljica Olga Werner zatoženi pri višji šolski oblasti zaradi slabega vedenja zunaj šole. Gg. obč. svetovalcem o tem ni nič znano, vendar je pa taka ovadba iz osebnega sovraštva do učiteljev mogoča, in zato naj v slučaju ovadbe višja šolska oblast uradno zaslisi podpisane obč. svetovalce. Vedenje in vse zasebno življenje imenovanih učiteljev je obč. svetovalcem popolnoma znano in zato se zamore dati spoštovanim gg. učiteljem in gđc. učelji najboljše uradno pravstveno spričevalo. Da pa morejo v slučaju ovadbe takoj odbiti tak nepošten napad, sklenejo obč. svetovalci soglasno, da se izroči uradno ta zapisnik omenjenemu učiteljstvu in sicer v roke g. učitelja Alojzija Novaka. Na Bledu, 25. svečana 1906. I. Pernel l. r. župan, Iv. Pretnar l. r. Otto Wölfling l. r., Simon Kežar l. r., Ivan Zerovec l. r., Anton Vovk l. r. obč. svet., D. Repe l. r. zapisnikar.

— **Nova železnica — pomembevalnica slovenskih dežel.** Pod tem naslovom smo priobčili v št. 148. z dne 2. t. m. notico, katera nam je bila doposlana od sicer verodostojne strani, tako da nismo dvomili o njeni točnosti. Sedaj pa nam poročajo naši zaupniki, da dotična notica tičoča se blejskega postajenačelnika gosp. Gustava Forstnerja plem. Billaua, neutemeljena in krivična. Obenem nam piše g. Forster pl. Billau, da ni „ultragerman“, kakor je bil imenovan v rečeni notici, nego da je rojen na Jesenicah, in da je njegova mati sestra znanih narodnjakov gg. poštarjev A. Schreya na Jesenicah in K. Schreya v Lescah. Dalje je neresnično, piše g. Forster pl. Billau, da ne govori niti besedice slovensko, nego govori dobro slovensko in češko, ker je bival nad štiri leta na Kranjskem in dve leti na Češkem ter bil prav radi svoje jezikovne usposobljenosti poslan na Bled.

— **Letoviški list za Bled** izkazuje za čas od 17. do 30. junija, da je bilo tam 485 tujcev.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

To brezobrazno in neusmiljeno vprašanje je raztogotilo celo Adama Kolovškega. Jezno je pogledal svojo sestro in ji hotel nekaj zaklicati, toda prehitel ga je Krištof, ki je z nekako sanjaviim izrazom v očeh in s čudovito hladnokrvnostjo odgovoril:

„Da, gospodična, videl sem že svoj grad.“

„Ko bi ga bil le že tudi jaz videl in mogel preiskati njegove kleti,“ je zarenčal Luka tako, da ga je mogel slišati samo mož z iztaknjenim očesom.

Nekaj enakega so pač mislili tudi vsi drugi, a strmeli so tudi, da ni Krištof niti z najmanjšo kretnjo izdal svojih čustev, da ni razodei niti najmanjše osvetoželjnosti, da je govoril tako ravnodušno, kakor da ga nič ne briga, kaj se je zgodilo z njegovim očetom in z njegovo sestro ter z njegovim staroslavnim gradom.

„Kaj pa Vas je pripeljal sem in kaj iščete tu?“ je vprašal mladi Bertonja, kateremu je bil zopetni molk dosti mučnejši, nego bi mu bil najljubejši spopad.

— **Strela ubila vola.** V Kozarščah pri Logatcu je udarila strela v hišo in hlev posestnika Ivana Žnidaršiča in ubila vola vrednega 400 K. Druge škode ni napravila.

— **„Iliški Sokol“** priredi spoznanje z drugimi društvi in rodoljubi dne 22. julija v Iliški Bistrici na prostranem vrtu hotela „Ilija“ veliko ljudsko veselico. Zagotovljena je mnogobrojna udeležba bratskih hrvatskih društev z Reke, Opatije, Voloske, Sušaka, Trsata, Mihotičev, Bakra i. dr. Vsled tega manifestirala se bode na tej veselici bratska vzajemnost s Hrvati. Kar najbolje bode pa tudi preskrbljeno za zabavo. Na sporedu veselice je javna telovadba, petje, godba, ples, umetni ogenj i. dr. Veselica se bo vršila ob vsakem vremenu. Čisti dobicek veselice je namenjen za nabavo prepotrebnega telovadnega orodja.

— **Višji socialno-demokratski kolovodja v Trbovljah** Josip Mlakar je bil včeraj pri okrožnem sodišču v Celju obsojen radi goljufije in poneverjenja na dva meseca težke ječe.

— **Umrli** je 30. m. m. v Mariboru železniški mojster g. Fran Permč, rodom Ljubljancan, v starosti 45 let. Služboval je od mladih let pri železnici v Ljubljani, v Slovenski Bistrici, v Ponikvi, v Zagorju ob Savi in zadnjih 8 let v Mariboru. Kajnik je bil blagega srca in kremenitega značaja, ter si je pridobil spoštovanje, ugled in zaupanje tudi v višjih krogih. Pri podrejenem osebju in sovrstnikih je imel neomejeno zaupanje. Do smrti je bil blagajnik dvojnimi železničarskim dobro delujočim denarnim zavodom. Bil je pa tudi vrl narodnjak. Ob ustanovitvi „zagorskega Sokola“ je deloval neumorno, bil potem njegova voditelj telovadbe in podstarosta do premestitve v Maribor. Permčevih delovanj ob priliki javnih šolskih nastopov v Ljubljani in v Celju je obrnilo nanj pozornost nemških krogov in ker je rajnik ravnal tedaj imel priti na boljše stopnjo v Celje, se je ondotnim nemčurjem nevaren zdel, in da se ga ubranijo, so mu potom denunciacije pri vodstvu izposlovali premestitev v Maribor namesto v Celje. Permč je zapustil vdovo in štiri nepreskrbljene otroke.

— **Posiljenje in rop.** 20letna Ana Kukovec iz Polenška pri Ptujju je šla v Maribor iskat službe. Ko se je vračala ponoči k svojemu dosedanjemu gospodarju Bzeniku v Gor. Gorice, sta jo napadla dva moža v Teznu, vrgla na tla, posilila in oropala premoženja 4 K. Napadalec Fr. Beranič in Jernej Nazinah sta že zaprta.

— **Nečloveški sin.** Svojo lastno mater je pretepal 28letni Anton Dreč iz Cigonce na Štajerskem. Ko jo je hotel njegov mlajši brat braniti, ugriznil ga je v roko ter udaril po glavi s hlodom, s katerim je prej tepel mater. Sodišče mu je prisodilo za to nečloveško dejanje 2 meseca ječe.

— **Star ženin.** Na Frankolovem pri Celju se je pred kratkim poročil 84letni Marko Parožnik s 47letno Terezijo Šlosar. Parožniku sta umrli že dve ženi.

— **Neznosne razmere** vladajo zadnji čas v mariborskem deškem semenišču pod vodstvom znanega „prijatelja mladine“ gosp. Zidanseka. Lahko trdimo, da pobere semenišče najboljše kmetijske sinove po štajerskih gimnazijah, a namesto da bi se jih primerno odgojevalo, jim nudilo potrebnega in primernega razvedrila, jih naravnost duševno in telesno ubija. Le oglejmo si te reveže, kako so večinoma bledi in telesno propadli,

ker nimajo ne dovolj in tudi ne primerne hrane. Ni čuda, da ravno mariborski semenišniki trpijo največ na raznih pljučnih boleznih in tudi nekateri umrjejo na sušici. Vse brez izjeme bje v obraz najprimitivnejšim zahtevam higijene in k temu še ravnatelj brezmejni terorizem! Gojenici zapuščajo trumoma semenišče, odkar je pod vodstvom imenovanega gošpoda, ki bi s svojo semeniško kuharico vred rad upeljal pri gojenicah srednjeveško askezo in privadil uboge trpine jesti v raznih jedilih polže, muhe, žabe in drugo mrčes ter jim dajal za zajterk z vodo „zbojšano“ mleko; raje trpijo ubogi dijaki pomankanje, kakor bi prenašali vse to. Kot naroden list se bomo obširneje bavili v eni prihodnjih števil s temi razmerami ter pokazali slovenskemu svetu ta klasični Avgijev hlev. Za sedaj pa kličemo g. ravnatelju v opomin 5. božjo zapoved: Ne ubijaj! Kaj ima uboga para od tega, če izgubi zdravje in življenje in ji potem govori g. dr. Medved „glinjiv“ nagrobni govor, součenci pa položijo venec na njegov zgodnji grob! Izpolnjuje poslednjo voljo številnih semeniških dobrotnikov in ne štedite, ne vemo za kateri žep.

Expertus Repertus. — **Slovenščine se boje.** Kamnosek Josip Muršec v Ptujju si je dal napraviti napis nad svojim obrtnim prostorom v nemščini in slovenščini. Nemško hrastje se maje vsled tega in ne manjka dosti, da se ne podere! Sramota, škandal! kriče in zahtevajo, da mora Muršec takoj odstraniti slovenski napis, ker „Ptuj ne sme dopustiti, da bi se onesnažil njegov čisti nemški častni grb“. Kadar pa k ptujskim nemškutarjem prihajajo Slovenci kupovat, se pa nič ne boje denarja, ki pride iz slovenskih rok. Takrat zagrizenci niso tako ozkosrčni in znajo tudi slovenski. Tudi v ptujskem „Štajercu“ smejo nemškutarski trgovci ptujski brez ovir priporočati v slovenščini svoje trgovine in se n. pr. k temu Ornigu, Slawitschu, Selinscheggju, Kasperju itd. še ni nikoli očitalo, da sramoti Ptuj in njega nemški značaj, dasi imajo v vsakem „Štajercu“ slovenske inšerate! Zakaj jih pa imajo? Zato, ker vedo, da kmet ne razume nemščine in da živi od njega. Torej gospoda nemškutarska, ne bojte se tako slovenskega jezika! Ljudje, ki govorijo ta jezik, so vaše življenje in če vas ti ljudje ne bodo podpirali — kar je jako žalostno, da vas! — potem vam ne kaže drugega, kot da pozaprete svoje trgovine in obrti.

— **Velika pevška in narodna slavnost v Rušah.** Vse kaže da bo ta slavnost tako velika, da še take niso videli pohorski in kozjaški Slovenci. Udeležniki se oglašajo od vseh krajev. Opozarjamo, da posebnega vlaka ni dovolila južna železnica. Ruše pa imajo po dne in po noči na vse kraje zelo ugodno zvezo. Kdor hoče v Rušah prenočiti, naj to teden dni prej naznani Davorinu Lesjaku, učitelju v Rušah. Davorin se obširne priprave. Stavijo se šotori, gradi se „planinska vas“, ravnatelj „Pohorskega muzeja“ se pripelje te dni naravnos „iz Amerike“, velika gledališka družba, ki bo proizvajala same „klasične igre“, je že tukaj itd. Žal bo vsakemu, kogar ne bo 15. julija v Rušah!

— **Maturo na državni realki v Trstu** so napravili sledeči Slovani: Josip Adamič, Juri Bizjak, Anton Črnič, Viljem pl. Doktorovič, Adolf Dukič, Ivan Klasnic, Rudolf Klasnic, Marij Marolt, Josip Urban, Jakob Slokar in Oskar Pisk.

— **Samomor v Trstu.** Glede na našo notico o samomoru železniškega poduradnika Andreja Cerkvenika se nam piše, da Cerkvenik ni šel v smrt radi ljubavnega razmerja z neko omoženo žensko, marveč je izvršil samomor iz obupnosti, ker se je nahajal v hudih finančnih stiskah.

— **Pod voz je padel** 13letni Martin Svetina, ko se je peljal iz Divače v Trst. Dobil je hude poškodbe in rane po plečih, da je moral v bolnico.

— **Poljska dijaška afera.** Pred kratkim so prinesli razni listi vest, da je bilo več dijakov puljske gimnazije vsled protiaustrijskih demonstracij izključenih iz vseh avstrijskih šol oziroma gimnazij. Stvar pa je nekoliko drugačna. Sedmošolec Lucijan Feruglio je res izključen iz vseh avstrijskih gimnazij, toda ne vsled te zadeve, ampak ker je takrat, ko so bili zadržani Italijani v Pulju, demonstriral z njimi in ker je policija našla pri njem italijanski politični list, ki je v Avstriji prepovedan. Sicer je bil pa Feruglio Italijan iz kraljestva. Sedmošolec Rovner in osmošolec Decarli in Hinko Irgolič so pa izključeni iz istrskih gimnazij. Slednjemu je pa deželni šolski svet istrski s potrditvijo ministrstva dovolil, da sme kot eksternist maturirati v Pulju. Tako je vsa stvar in nič drugače.

— **Deset dni obešen.** Minulo sredo so našli v Pulju poslovodjo plinarne Muličič obešenega v njegovem stanovanju. Bil je deset dni mrtev in ves črviv.

— **Sadovi italijanske kulture v Istri.** Italijanski kulturonošci v Svetičenti v Istri so pobili vsa okna na hiši, katero je pred kratkim kupila „Posojilnica“ iz sosednjih Štokovcev. To delo je pač vredno italijanskih kulturonošcev!

— **V vodnjaku je utonila** v Boboti pri Vukovaru na Hrvatskem 72letna starica Senija Parabucki, ko je zajemala iz njega vodo, a je zgubila ravnotežje in padla za vedrom v globočino.

— **Boj na svatbi.** V Kraljevcu na Hrvatskem je na neki svatbi v nedeljo občinski stražnik v prepiru sunil s sabljo nekega mladeniča in ga težko ranil na rami. Malo je manjkalo, pa bi bil mladenič zaboden v srce.

— **Ruska gugalnica.** Trvdka Singer & Co., deln. dr. šivaln. strojev v Ljubljani (Sv. Petra cesta št. 4) priredi samo za malo časa v svojih prostorih zelo zanimivo razstavo, namreč rusko gugalnico, opremljeno s štirimi vrhnimi deli šivalnega stroja v sijajni razsvetljavi (barvaste električne lučce) z električno gonilno močjo. Nudi se vsakomur jako ugodna prilika, da si ogleda to zanimivo prireditve. Razstavljeno bo le malo časa.

— **Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“.** V službo se sprejme: 1 poslovodja specerijske stroke, 1 knjigovodja, 1 kontoarist, 5 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočnike specerijske stroke, 4 pomočnike želez. stroke, 3 pomočnike manufakturne stroke, 1 pomočnik galanterijske stroke, 1 kontoristinja. Službe iščejo: 1 kontorist, 4 pomočniki meš. stroke, 6 pomočnikov specerijske stroke, 11 pomočnikov meš. in želez. stroke, 2 pomočnika manuf. stroke, 4 kontoristinje in 2 učenca.

— **Nesreča.** Včeraj je kleparski mojster Leopold Lebar na neki vili na Bledu popravljal streho. Pri tem se mu je pretrgala vrh in padel je s 25 metrske višine na tla. Zadobil

je take poškodbe, da so ga morali prepeljati v deželno bolnišnico.

— **Trpinčenje živali.** Včeraj je bil neki mesar na šentpeterski mitnici zasačen, ko je imel na vozu enega kvadratnega metra naloženih pet telet in štiri koštrune. Misli si je lahko, koliko je morala uboga žival trpeti. Neusmiljenemu mesarju je to že v navadi in ne odide zasluženi kazni.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 8 Slovencev in 2 Hrvata. S Koroškega je prišlo 9 slovenskih tesačev.

— **Izgubljene in najdene reči.** C. kr. deželni sodni svetnik v pok. g. Edvard Dev je našel denarnico z manjšo vsoto denarja in jo oddal na magistratu. — Gdč. Amalija Vidičeva je izgubila srebrno zapestnico, vredno 10 K. — Gosp. F. J. je izgubil zlato iglo z velikim opalom, vredno 40 K. — Izgubljena je bila zlata zapestnica. Pošteni najditelj naj jo proti nagradi odda v Cerkvenih ulicah št. 5, II. nadstropje. — Najdena je bila srebrna ura z zlato verižico. Dobi se v Metelkovih ulicah št. 1.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer na vrtu hotela „Južni kolodvor“ (Seidl) koncert. Začetek ob 8. uri. Vstopnina prosta.

— **Kvartet ljubljanskih šramljcev** koncertuje danes v petek zvečer ob polu 8. uri, jutri, v soboto popoldne ob 3. uri ter zvečer ob 8. uri v „Svitarji“. Vstop prost ob navadnih cenah jedil in pijače ter brez pobiranja.

— **Današnji list** ima prilogo I. kranjske tvornice finega peciva E. Brandt v Kranju.

* **Najnovejše novice.** Roparski napad v železniškem vozu. Na progi Berolin in Norderney je v sredo ponoči ob postaji Ratenov neki neznanec med vožnjo v vlaku napadel soprogo finančnega svetnika Nölle in jo oropal. Dasi se je vlak koj nato ustavil, vendar se ni posrečilo, ujeti roparja.

— **Vlom v grobnico.** V Saghu na Ogrskem so neznani zločinci vdrl v grobnico princezinje Hohenlohe, vrgli mrtvo truplo iz rakve in je oropali.

— **Novopečen grof.** Baron Gyulay, sin pokojnega poveljujočega generala v Budimpešti, je povzdignjen v grofovski stan.

— **Grozna nevihta.** V Mostu na Češkem je včeraj divjala grozna nevihta z viharjem in točo. Toča je bila debela kakor golobja jajca. Toča je totalno uničila vse poljske pridelke.

— **Nesreča na železnici.** Na kolodvoru v Šiti pri Frankobrodu sta trčila dva vlaka drug ob drugega. Ubitih je bilo pet oseb, ranjenih pa petnajst.

— **Strela je ubila** pri Hamburgu pet otrok, ki so med nevihto vedrili pod nekim drevesom.

Telefonska in urzbojavna poročila.

Zagorje ob Savi 6. julija.

Danes ob petih zjutraj je zasulo v tukajšnjem premogokopu rudarja Martinčiča in Balsa. Prvega se je posrečilo še živnega dobiti iz rova, Balsa so pa našli in izvlekli iz rova ob polu dveh popoldne mrtvega.

Dunaj 6. julija. Poslanska zbornica je danes nadaljevala razpravo o obrtni reformi. Najbrž bo razprava v prihodnji seji končana.

Dunaj 6. julija. Avstrijski parlament je imel danes senzacijo, ki je bila skoraj tako velika, kakor 10. oktobra 1893, ko je pokojni Taaffe predložil svoj načrt voline reforma. Vlada je umaknila vse svoje predloge glede nagodbe z Ogrsko. Med debato o obrtni reformi so naenkrat prišli vsi ministri in se je Beck oglasil za besedo. Ko je končal govornik, je vstal Beck in je prečital kratko izjavo, v kateri je rečeno, da je vlada sklenila, umakniti vse nagodbene predloge in to zaradi enostranskega postopanja Ogrske in pa da dobi proste roke. Zbornica je Becku živahno ploskala. Kmalu potem je prišel v parlament ogrski ministrski predsednik Wekerle in je imel z Beckom in s Korytowskim daljše posvetovanje. Ob 3. uri pop. se je sešel ministrski svet.

Dunaj 6. julija. Nemški člani odseka za volilno reformo so imeli danes sestanek pri ministru Pra-

materi kljubovala, se je vnovič obrnila do Bosia.

„Ali ste slišali, plemič Bosio, da je vitez Zlatopoljec obvaroval mojo mater pred dvajsetimi napadalci. Če mi prinesete njegov meč in njegovo ostrogo, bom slovesno priznala, da ste najhrabrejši vseh kranjskih vitezov.“

Vroč, mnogo obetajoč pogled je spremljal te besede Marije Salome. Gospo Kristino pa je prevzela razburjenost zaradi teh besedi tako, da so ji stopile solze v oči.

„Adam, moj sin, ne dopusti, da bi kdo ponižal in osramotil hrabrega plemiča, ki je tvoji materi rešil življenje.“

„Prosim vas, mati,“ je jezno odgovoril Adam. „Pustite me pri miru. Če hoče vitez Zlatopoljec trpeti ponižanja, ki se mu obetajo, potem jih tudi zasluži.“

„Tako je,“ se je oglašil Krištof. „Čudim se le, da se nihče ne gane, da bi to obetano ponižanje tudi izvršil.“

Bosio se še vedno ni premaknil z mesta. Držal je pač svoj meč v rokah, a videlo se je, da ne misli na napad, nego samo na obrambo.

„Bosio — kaj se res ne upaš?

Ali ti je zmanjkalo poguma že tako, da se še ganiti ne upaš?“ Adam je bil ves rdeč v obrazu, same jeze, da se Bosio ne upa lotiti se Krištofa.

Žaljivoposmehujoči pogledi vseh navzočih so razkačili Bosia tako, da bi se bil najraje spoprijel s svojimi tovariši. Zamahnil je srdito z mečem okrog sebe, se vzravnaval na svojem konju in zagrmel:

„Jaz se ne bojim nikogar na svetu! Nikogar! In če se hoče vitez Zlatopoljec z menoj bojevati, sem pripravljen na boj. Vitez Zlatopoljec naj se bojuje na konju z mečem, jaz se bom pa bojeval peš in le z bodalom — to pač kaže, da imam dovolj poguma.“

„Ne gre se za to, plemič Bosio,“ je menil Krištof. „Vaša naloga je, da zloomite moj meč in mi strgate desno ostrugo z nože.“

„Molite zame, gospod župnik,“ je zaklical Bosio poleg Marije Salome stoječemu duhovniku in je vspodbodel svojega konja.

Krištof je mirno pričakoval svojega nasprotnika. Niti ganil se ni, le iz njegovih globokih temnih oči je udaril tak plamen, da je Bosio potegnil konja nazaj. (Dalje prih.)

deju zastran kočevskega mandata.

Dunaj 6. julija. Danes sta imela pododseka kvotne deputacije jako dolgo posvetovanje. Končno se je konstatiralo, da ni bilo mogoče doseči sporazumljenja.

Dunaj 6. julija. V parlamentu se govori, da pojde državni zbor 20. t. m. na kratke počitnice.

Dunaj 6. julija. Avstrijska delegacija nadaljuje danes razpravo o proračunu za Bosno in Hercegovino.

Budimpešta 6. julija. Danes opoldne je vlada zaprla mejo proti Srbiji.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 06-2. Srednji srčni tlak 736,0 mm.

Juli	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
5	9. zv.	732,4	18-3	sl. zahod	pol. oblač.
6	7. zj.	729,1	15-2	sl. svzhod	dež.
"	2. pop.	728,7	20,4	sl. jlgvzh	sk. oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 19,6°, normale: 19,4°. — Padavina v mm 25,8

Gospodična

bolj odrasle dobe, slovenščine in nemščine zmožna, se sprejme za prodajalko.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2405 3

Jutri, v soboto, 7. julija t. l. na vrtu hotela „UNION“

(direkcija A. Kamposch) 2046

KONCERT

ciganske godbe Rosza Bandi.

Začetek ob osmih. Vstop prost.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Val 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost 2440 Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Neugajajoče rad zamenjam.

V soboto, dne 7. julija

v veliki dvorani

„Mestnega doma“

!!Umetniško proizvajanje!!

na klavirju

edinem godbenem instrumentu te vrste na vsem svetu, ki ga je izumil gosp. **Janez Bajde**. Dva klavirska igralca popolnoma nadomestita godbo na lok. Klavir ima dve klaviaturi, dvanajst godalnih instrumentov, in sicer: violine, viole, čelo in bas; 73 lokov, ter ima vsaka tipka lok brez konca iz prave konjske žime. Koncert proizvajata izumiteljeva sinova Ludvik in Rudolf Bajde

Začetek ob polu 9. zvečer.

Vstopnina: Sedeži I. in II. vrste 3 K; III. IV. in V. vrste 2 K; naslednji sedeži po 1 K; stojišča 40 vinarjev. — Predprodaja vstopnic v c. kr. glavni tobačni trafiki na Glavnem trgu in v trafiki (Šešarek) v Šelenburgovih ulicah.

SPORED:

1. **K. M. pl. Weber:** „Peter Schmolli“ (uvertura), četveroročno.
2. **Emil Waldeufel:** „Moje sanje“ (mon rève).
3. **J. Haydn:** Arija iz oratorije „Stvarjenje“ (tenor-solo), poje g. Ludvik Bajde.
4. **K. M. pl. Weber:** „Abu Hassan“ (uvertura), četveroročno.
5. **Izprememba:** Note za orgle se uporablja za godbo na lok.
a) Preludij za polne orgle.
b) Kratke preludij za orgle in violino.
6. **A. Foerster:** „Tretja solza“ (tenor-solo).
7. **K. M. pl. Weber:** „Preciosa“ (uvertura), četveroročno.
8. **F. S. Vilhar:** „Mornar“ (prestavljeno iz basa v tenor-solo za kvinto višje).
9. **Koračnica.** 2425-2

V blagohotno pozornost!

Da je ta godbeni instrument res najimennejši instrument na tipke, pričajo laskeve pohvale raznih umetnikov in mestnih glasbe. Raditega so v ljudski vabljeni vsi prijatelji umetnosti in godbe k proizvajanju na klavirju, ki ga je izumil in izdelal — naš rojak!

Enonadstropna hiša

obstoječa iz 8 stanovanj, z obsežnim vrtom, pripravna za vrtnarja, mesarja ali izvoščeka, se proda iz proste roke pod ugodnimi pogoji. 2428-2

Več pove upravništvo „Sl. Nar.“

Letoviščarjem

in turistom priporoča svojo gostilno s 16 sobami

Ivan Janša, p. d. Železnik na Lobjem.

Pošta, kopeli, vozovi in vodniki v hiši. Postrežba izborna. 2402-3

V soboto, dne 7. t. m.

veliki

vrtni koncert

popolne ljublj. Društvene godbe

v hotelu „Južni kolodvor“

(preje Lorber).

Začetek ob osmih. Vstop prost.

Koncert se vrši le ob lepem vremenu. 2445

Kvartet ljubljanskih šramljev.

o-o-o-o

3 koncerti 3 v „Švicariji“.

Danes, v petek, ob polu 8. zvečer; jutri, v soboto, ob 3. popoldne in ob polu 8. zvečer. 2444

Vstop prost. Brez pobiranja. Cene navadne.

Najnovjša iznajdba.

Lemin da z mrzlo, vročo vodo ali sodavico izvrsten sladoled za vratne bolezni; aromatičen pridelatek k močnatim jedilom.

Rosin z vročo vodo da čaj, punč, grog, ako se pridene rum ali konjak; zavretemu vinu je najboljši pridelatek.

Vanin da v mleku ali smetani cesarski čaj, z rumom jajčni punč; vaniljen sladoled, ledeno kavo; izvrsten pridelatek k močnatim jedilom. 2437-1

Vanin je redilni prašek za otroke, od zdravnikov najboljši priporočan.

Lemin kg 2 K ali 150 zavitkov po 2 v za 2 K
Rosin „ 4 „ „ 75 „ „ 4 „ „ 2 „
Vanin „ 6 „ „ 50 „ „ 6 „ „ 2 „

Razpošilja se v zavitkih po 1 K za trgovce pripravn; brez zavitkov za gostilne, kavarne itd. Najmanj 1/4 kg ene vrste. — Navodila za uporabo priložim brezplačno.

Fino pecivo se dobiva 75 kosov po 2 vin. za 1 K, in 38 kosov po 4 vin. za 1 K.

Iznajditelj **E. BRANDT**, I. kranjska tvornica finega peciva v Kranju.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Ljubno, Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 05 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) — **Proga v Novo mesto in Kočevje.** Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo-Topolice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlaki v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak iz Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direkt. voz I. in II. razr.). Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak iz Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Selztala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabel, Benetke, Milana, Florenco, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 12. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novoga mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Topolice, Novoga mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — **Dunaj iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioriteta, komunalnih obligacij, srečik, delnic, valut, novcev in deviz.
Promese izdaja k vsakemu izrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zemlja in obkrajnje izrebane vrednostne papirje in vnučnje zapale kupone. Vinkulacije in devizkulacije vojaške kreditne kavelje. Zakompt in fakasno menic. Borzna naročila.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Soje prodaje na vrednostne papirje. Zavaruje srečike proti kurznim izgubam. Vloži denar v obrestaje od dne vloge do dne vzigaja. Promet s čeki in nakaznicami.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. 3-76

Razpis.

Dne 16. julija 1906 ob devetih dopoldne se bodo v Sori v šoli potom javne dražbe oddajala

dela za razširjenje šolskega poslopja v Sori.

Posamezna dela so proračunjena, kakor sledi:

1.) Zidarska dela na	4200 K
2.) Tesarska „	1300 „
3.) Kleparska „	200 „
4.) Mizarska „	700 „
5.) Ključarska „	700 „
6.) Železo	1200 „

Skupni znesek 9400 K

Načrt in proračun je na vpogled v Sori v župnišču.

V Sori, dne 1. julija 1906.

Krajni šolski svet.

Pozor!!

Največji pritlični in enonadstropni salon z lepim senčnatim vrtom je

na Fužinah pri „Štajercu“.

Vsako vedeljo zabavna veselica. Točna in redna postrežba. Točijo se različna pristna vina. Tudi kuhinja je izborna. V prvem nadstropju je lepa separata dvorana s telefon. zvezo.

Z odličnim spoštovanjem

2442-1

Anton Kališek, gostilničar.

Oddasti se dve sobi za letoviščarje.

Naznanilo.

Na predlog odbora upnikov se bode prodala v konkurzno maso Ferdinanda Gostiše v Idriji spadajoča

zaloza manufakturnega blaga

z opravo vred, sodno cenjena na 20.481,23 K ofertnim potom, kakor stoji in leži, brez jamstva konkurzne mase za kakovost in količino.

Pismene ponudbe, opremljene z 10% vadijem, je vložiti pri podpisane upravitelju konkurzne mase najkasneje do 15 t. m. in ostanejo ponudniki vezani na nje do vstetega dne 22. t. m.

Kupnino mora plačati ponudnik takoj, ko se mu naznani sprejetje ponudbe: ko bo kupec plačal kupnino, se mu izroči prodana zaloza in mora izprazniti prodajalniške prostore v hiši g. Franceta Didiča do konca avgusta t. l. Inventurni zapisnik je na vpogled pri tukajšnjem c. kr. okranjem sodišču odd. I. natančnejša pojasnila pa daje podpisani.

V Idriji, dne 3. julija 1906.

Alojzij Pegan

c. kr. notar kot upravitelj konkurzne mase

2422-2

Prosim, prepričajte se!

Srajce, barvaste in bele

Kravate

Ovratniki

Nogavice, moške in ženske

Blago za bluze

Spodnja krila

Trakovi

Čipke

Moderci

Šokavice in vsi predmeti se bodo od danes naprej po

polovični ceni

oddajali pri

246-1

Ernestu Sarku

v Ljubljani, Dvorski trg 3.